

τους συμμετέχοντες να φανταστούν τον εαυτό τους σαν ένα σπόρο και τους ωθεί να “βιώσουν” με τη σκέψη τους διάφορες καταστάσεις. Σιγά σιγά ο συντονιστής αρχίζει να αναφέρεται στην πορεία της ομάδας σαν να περιγράφει ένα ταξίδι. Παρακινεί τα μέλη να ανατρέξουν στις συναντήσεις που έγιναν και να επαναφέρουν στη μνήμη τους στιγμές που έζησαν μέσα στην ομάδα. Ζητάει από τον καθένα μόλις είναι έτοιμος, να ανοίξει τα μάτια του.

Ανάπτυξη:

Δραστηριότητα με αποσπάσματα από βιβλία, 40'

δραστηριότητα εκπαιδευτικού-μέλους της ομάδας

Τα διάφορα αποσπάσματα που έχουν επιλεγθεί έχουν διασκορπιστεί σε χαρτάκια στο πάτωμα, στο κέντρο του κύκλου. Τα μέλη καλούνται να επιλέξουν τυχαία κάποιο, καθώς τα χαρτιά είναι ανάποδα και δεν μπορούν να τα διαβάσουν. Επιλέγουν όλοι και όταν κάποιος το θελήσει, διαβάζει δυνατά το δικό του. Ακολουθεί ο επόμενος και η άσκηση συνεχίζεται με αυτόν τον τρόπο.

Σκοπός είναι να προκύψει μια μορφή ιστορίας της ομάδας, μέσα από τα διάφορα αποσπάσματα και μέσα από τη σειρά που θα “επιλέξουν” να τα διαβάσουν οι συμμετέχοντες.

Ακολουθεί συζήτηση πάνω σε αυτά που ακούστηκαν και οι συμμετέχοντες καλούνται να σκεφτούν για το αν υπήρξε κάποιο απόσπασμα που θεωρούν ότι ταίριαζε στην εμπειρία τους μέσα στην ομάδα. Επίσης καλούνται να αναφέρουν αυτά που τους εντυπώθηκαν από το σύνολο των συναντήσεων: να θυμηθούν τις στιγμές που ένιωσαν χαρά, λύπη, ενθουσιασμό, θυμό, βαρεμάρα και τις στιγμές που ένιωσαν ότι ανακάλυψαν κάτι για τους ίδιους.

Θεωρητική πλαισίωση, 40'

Ο συντονιστής αναλαμβάνει να κάνει μια αναλυτική αναδρομή στις συναντήσεις και να υπενθυμίσει τι ακριβώς συνέβη στην κάθε μια. Αναφέρεται στο “σκελετό” των συναντήσεων αυτών και στη θεωρητική τους βάση. Γίνεται αναφορά στα χαρακτηριστικά του εμπυχωτή, την αξία της ομάδας, ενώ γίνονται προτάσεις για εφαρμογή όλων αυτών στην τάξη. Ακολουθεί συζήτηση και κατάθεση απόψεων.

Κλείσιμο:

α. “Η μαργαρίτα”, 25'

από το Κέντρο Πρόληψης Σάμου “Φάρος”

Στην ομάδα δίνονται χαρτόνια χρωματιστά, ψαλίδια και μαργαδόροι. Το κάθε μέλος καλείται να φτιάξει μια μαργαρίτα που τα πέταλά της να αντιστοιχούν στον αριθμό των μελών της ομάδας. Στο κέντρο της μαργαρίτας ο καθένας γράφει το όνομά του και τη δίνει σε αυτόν που κάθεται στα δεξιά του. Στη συνέχεια, τα μέλη της ομάδας γράφουν σε ένα πέταλο του λουλουδιού κάτι που αρέσει στους ίδιους: Ένα γνώρισμα, ένα στοιχείο της προσωπικότητάς του, μια συμπεριφορά που αντιλήφθηκε από τη συμμετοχή του στην ομάδα και του άρεσε ή τον βοήθησε. Αφού συμπληρωθεί το ένα πέταλο, το λουλούδι μεταφέρεται πάλι προς τα δεξιά. Αυτό γίνεται μέχρι να ολοκληρωθεί ο κύκλος και

όλοι να έχουν γράψει σε μια μαργαρίτα, συμπεριλαμβανομένου και του μέλους στο οποίο ανήκει η μαργαρίτα).

Ακολουθεί σχολιασμός και όποιος θέλει διαβάζει την μαργαρίτα του στην ομάδα.

β. Μοίρασμα φράσης:

Μοιράζονται τυχαία σε κάθε μέλος οι φράσεις που έχουν επιλεγεί, μαζί με θεωρητικό υλικό για την εμπύχωση ομάδων.

Ε. Αξιολόγηση

Η τελική συνάντηση συνδιοργανώθηκε με ένα ακόμα μέλος της ομάδας. και ο σχεδιασμός έγινε από κοινού.

Πήγε πάρα πολύ καλά. Νωρίτερα είχε ετοιμαστεί η αίθουσα και στους τοίχους της είχε αναρτηθεί όλο το υλικό που δημιουργήθηκε στη διάρκεια των συναντήσεων, ώστε να λειτουργήσει ως ερέθισμα για την αναδρομή στην αρχή και την πορεία της ομάδας.

Θεωρώ ότι ήταν πολύ σημαντικό να γίνει ένα θεωρητικό «ντύσιμο» της εμπειρίας που προηγήθηκε, καθώς έτσι πήραν μορφή τα όσα είχαν ζήσει τα μέλη στη διάρκεια των συναντήσεων. Η κουβέντα που προέκυψε ήταν πολύ ενδιαφέρουσα και φάνηκε ότι οι εκπαιδευτικοί είχαν κατανοήσει τη χρησιμότητα των όσων έγιναν και είχαν αρχίσει ήδη να επεξεργάζονται τρόπους εφαρμογής τους στην τάξη.

Μέσα από τη συζήτηση έγινε αξιολόγηση των συναντήσεων και εκφράστηκαν πολύ θετικά σχόλια. Εν τέλει η ομάδα έκλεισε με πολύ ωραίο τρόπο.

Αποτίμηση:

Η ομάδα αυτή των εκπαιδευτικών ήταν μια σπουδαία εμπειρία για μένα. Ξεκίνησα με άγχος και φόβο για την έκβασή της και κατέληξε να είναι ένα από τα πιο ευχάριστα κομμάτια της δουλειάς που εν τέλει με “παρέσυρε” και μου έμαθε πολλά.

Εξ αρχής φάνηκε πως θα ήταν μια πολύ δυνατή ομάδα. Αυτό είχε να κάνει με τα μέλη της, καθώς τα ίδια μπήκαν πολύ ενεργά στη διαδικασία. Το σπουδαίο ήταν ωστόσο ότι δεν αφορούσε μια έτοιμη ομάδα. Από τους συμμετέχοντες, οι 3 γνωρίζονταν καλά μεταξύ τους και οι υπόλοιποι ήταν είτε καινούργιοι στο σχολείο (η πλειοψηφία) είτε άνθρωποι που δεν είχαν αναπτύξει κάποια στενή σχέση μεταξύ τους. Στη διάρκεια των συναντήσεων, μπόρεσα να δω τα διάφορα στάδια δημιουργίας της ομάδας. Στην αρχή υπήρχε η επιφανειακή τριβή και αλληλεπίδραση, στην πορεία έγιναν αυτοαποκαλύψεις και αναπτύχθηκαν συγκρούσεις και τέλος, αφού έπεσαν τα πρώτα αυτά μέτωπα, η ομάδα ήρθε πολύ κοντά και όλοι ένιωθαν ότι μοιράζονται μια “μοναδική εμπειρία”, όπως είπαν. Είναι σημαντικό που όλοι μας μοιραστήκαμε αυτή την εικόνα. Ενδεικτικά, τα μέλη της ομάδας στην τελευταία συνάντηση είπαν ότι από ένα σημείο και μετά σαν να έγινε ένα “κλικ” και όλοι άρχισαν να νιώθουν πολύ θετικά ο ένας για τον άλλο.

Ως προς τον αρχικό στόχο, την εκπαιδευτική της αξία, θεωρώ ότι επιτεύχθηκε σε σημαντικό βαθμό. Τόσο οι πιο τεχνικές γνώσεις όσο και η ίδια η εμπειρία (κυρίως), προκάλεσαν έντονο προβληματισμό και συ-